

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/26-01/14

URBROJ: 354-2/19-26-08

Zagreb, 16. veljače 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Danijele Antolković, zamjenice predsjednice te Olge Majdak Huljev i Marijane Gortan Krnić, članica, povodom žalbe žalitelja Jelen Professional d.o.o., Belica, OIB: 01663410483, zastupanog po opunomoćenici Mariji Mušec, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Bardek, Lisac, Mušec, Skoko i partneri d.o.o., Zagreb, u odnosu na sadržaj dokumentacije o nabavi u grupi 3, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0014832, predmet nabave: odora i obuća za ovlaštene carinske službenike, naručitelja Ministarstvo financija, Carinska uprava, Zagreb, OIB: 18683136487, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22; dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se dokumentacija o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0014832, predmet nabave: odora i obuća za ovlaštene carinske službenike, naručitelja Ministarstvo financija, Carinska uprava, Zagreb, u dijelu koji se odnosi na točku 2.1. tehničke specifikacije za grupu 3, i to dio koji glasi: „profilirani gumeni potplat brizga se izravno na gornjište“, dok se u preostalom dijelu žalbeni zahtjev odbija kao neosnovan.
2. Nalaže se naručitelju Ministarstvo financija, Carinska uprava, Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, naknadi žalitelju Jelen Professional d.o.o., Belica, troškove žalbenog postupka u iznosu od 3.553,60 eura, dok se u preostalom dijelu zahtjev žalitelja odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Ministarstvo financija, Carinska uprava, Zagreb, objavio je dana 31. prosinca 2025. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne, broj objave: 2025/S F02-0014832, predmet nabave: odora i obuća za ovlaštene carinske službenike. Predmet nabave je podijeljen na sedam grupa pri čemu je predmet nabave u grupi 3 određen kao „cipele niske“. Kriterij za odabir

ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju kriterija: 1. cijena ponude i 2. jamstveni rok.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi u grupi 3, žalbu je ovome tijelu 12. siječnja 2026., izjavio žalitelj Jelen Professional d.o.o., Belica, zastupan po opunomoćenici Mariji Mušec, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Bardek, Lisac, Mušec, Skoko i partneri d.o.o., Zagreb. Žalitelj je žalbu uredio podneskom zaprimljenim kod ovoga tijela dana 22. siječnja 2026. Žalitelj u žalbi osporava zakonitost pojedinih odredbi dokumentacije o nabavi, predlaže poništiti točke 2.1. i 3.6. tehničke specifikacije za grupu 3, uz naknadu žalbenog troška u ukupnom iznosu od 7.107,20 eura.

Tijekom žalbenog postupka izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od poziva na nadmetanje, dokumentacije o nabavi te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba žalitelja je djelomično osnovana.

Žalitelj osporava zakonitost odredbe dokumentacije o nabavi, i to točku 2.1. Tehničke specifikacije za grupu 3, u kojoj je propisano da se profilirani gumeni potplat brizga izravno na gornjište pomoću dvoslojnog međupotplata od poliuretana dvije različite gustoće. Žalitelj navodi da ovakav opis nije neutralan, ne omogućuje jednak pristup postupku javne nabave i stvara učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju, što je suprotno članku 205. stavcima 1. i 2. te članku 206. stavku 2. ZJN 2016. Također žalitelj navodi da, ukoliko se javni naručitelj odlučio uputiti na određeni proces proizvodnje (ovdje „brizganje“) bio je dužan uputu spajanja gornjišta i potplata popratiti izrazom ili „jednakovrijedno“, sukladno članku 210. ZJN 2016 kojim je propisano da tehničke specifikacije ne smiju upućivati na određenu marku ili izvor, ili određeni proces s obilježjima proizvoda ili usluga koje pruža određeni gospodarski subjekt, ili na zaštitne znakove, patente, tipove ili određeno podrijetlo ili proizvodnju ako bi to imalo učinak pogodovanja ili isključenja određenih gospodarskih subjekata ili određenih proizvoda te da je takvo upućivanje iznimno dopušteno ako se predmet nabave ne može dovoljno precizno i razumljivo opisati sukladno članku 209. ZJN, pri čemu takva uputa mora biti popraćena izrazom »ili jednakovrijedno“. Žalitelj nadalje obrazlaže da spajanje potplata i gornjišta brizganjem trenutno nudi iznimno ograničeni broj gospodarskih subjekata pri čemu su ostali gospodarski subjekti, uključujući žalitelja, isključeni jer nude cipelu gdje je spajanje potplata i gornjišta učinjeno jednakovrijednom metodom (primjerice lijepljenjem, prošivanjem, vulkaniziranjem i slično) te da način spajanja potplata i gornjišta može biti jedino relevantan u kontekstu sile razdvajanja, a da ta sila razdvajanja ima jednake vrijednosti i za brizganu i za lijepljenu obuću. Žalitelj ukazuje da ispitivanja koja se provode od strane akreditiranih laboratorija sukladno ispitnim normama, propisuju samo zahtjev za čvrstoćom zalijepljenosti tj. silu razdvajanja gornjište/potplat te da norma kojom se propisuju ispitne vrijednosti, a koje mora zadovoljiti obuća, ne pravi razliku između metoda spajanja gornjišta s potplatom (pri čemu su postupak brizganja i lijepljenja jednakovrijedni), pa je još manje jasno zašto naručitelj inzistira na istom. Žalitelj nadalje upućuje na zahtjev tehničke specifikacije koji glasi: „Sila razdvajanja gornjište/ potplat (N/mm) HRN EN ISO 20344:2021, (5.2) mora biti veća ili jednaka 4“. Žalitelj ističe da je sila razdvajanja identična za sve načine spajanja obuće, odnosno ukazuje da nema razlike u sili razdvajanja između brizgane i lijepljene obuće te obrazlaže da je brizgani način spajanja samo jedan od mogućih načina spajanja gornjišta i potplata te da prema niti jednom mjernom parametru ili zahtjevu nije bolji ili sigurniji u odnosu na

ostale poznate načine spajanja, ne osigurava udobnost cipele niti udovoljavanje posebnih uvjeta rada. Žalitelj navodi da uz žalbu dostavlja nalaz akreditiranog laboratorija iz kojeg je vidljivo da lijepljena obuća zadovoljava jednakovrijednu silu razdvajanja kao i brizgana obuća. Žalitelj izražava sumnju da naručitelj inzistiranjem na metodi brizganja točno opisuje modele jednog određenog ponuditelja, a u neravnopravan položaj stavlja ostale ponuditelje koji mogu ponuditi jednakovrijedne proizvode s istim vrijednostima sile razdvajanja kao i brizgana obuća. Nadalje navodi da bi osporavana odredba trebala glasniti: „profilirani gumeni potplat se brizga, lijepi ili spaja jednakovrijednom metodom izravno na gornjište pomoću dvoslojnog međupotplata od poliuretana dvije različite gustoće“.

Naručitelj osporava gornji žalbeni navod te ističe da je prilikom propisivanja tehničkih specifikacija vodio računa o svojim potrebama. Prvenstveno naglašava da nije istinito što žalitelj navodi glede načina spajanja potplata te pojašnjava da postoji nekoliko metoda, odnosno tehnologija spajanja potplata i gornjišta, pri čemu je naručitelju iznimno važno da se profilirani gumeni potplat brizga izravno na gornjište preko dvoslojnog međupotplata različitih gustoća zbog kombinacije mehaničkih i ergonomske prednosti, pri čemu se navedeno traži jer takva konstrukcija daje bolju trajnost, udobnost i stabilnost obuće. Naručitelj obrazlaže da u situaciji kada se potplat ne lijepi, nego brizga izravno na gornjište, nema slabih točaka ljepljenja i manja je vjerojatnost odvajanja potplata nakon duljeg vremena, preciznije je prijanjanje svih slojeva u jednu kompaktnu cjelinu i dulji je vijek trajanja, posebno kod radne obuće, a navedeno je posebno važno kod obuće koja trpi velika mehanička opterećenja kao što je to slučaj kod naručitelja, slijedom čega je propisano spajanje gornjišta i potplata brizganjem. Nadalje ističe da žalitelj paušalno, bez obrazloženja i bez ikakvog dokaza samo navodi da je metoda lijepljenja jednakovrijedna metodi brizganja, ali da je iz karakteristika obje tehnologije te prednosti brizgane metode, vidljivo da to nije točno te da se radi o potpuno različitim načinima izrade obuće, tehnološki i proizvodno, pri čemu naručitelj ističe da se kod brizganja (direktna injekcija potplata) potplat kemijski i mehanički veže za gornjište i međupotplat, pri čemu se rastaljeni PU ili guma penetriraju u pore i strukturu gornjišta, te se ne radi samo o površinskom prijanjanju već nastaje integralna veza u vidu monolitne strukture (gornjište—PU—guma), bez ljepljenja koje degradira vremenom, slijedom čega je prisutna stabilna sila razdvajanja tijekom dugo vremena, dok s druge strane, kod lijepljenja je veza površinska, ne strukturalna, odnosno veza je uspostavljena isključivo preko sloja ljepljenja, a kvaliteta veze ovisi o pripremi površine (brušenje, odmašćivanje, primer) koja varira u proizvodnji velikog broja komada te je podložna starenju ljepljenja (hidroliza, UV, toplina). Naručitelj zaključno ističe da je posljedica metode brizganja ravnomjerna sila razdvajanja na cijeloj površini i stabilna svojstva tijekom dugo vremena što rezultira dugotrajnošću obuće, dok je posljedica metode lijepljenja promjenjiva sila razdvajanja koja se s vremenom smanjuje, pri čemu je najčešći uzrok reklamacija upravo razdvajanje gornjišta i potplata. Naručitelj osporava navod žalitelja da je način spajanja potplata i gornjišta jedino relevantan u kontekstu sile razdvajanja te da je jednako normirano ispitivanje sile za brizganu i lijepljenu obuću te obrazlaže da se zahtjev za određeni način spajanja gornjišta i potplata ne odnosi samo na silu razdvajanja te da postoje i druge prednosti zbog kojih postoji dugogodišnje iskustvo naručitelja s obućom koja je spajana na ovaj ili onaj način u kontekstu trajnosti i udobnosti, a što se ne može definirati samo kroz zahtjev norme za ispitivanje sile razdvajanja te da je zbog navedenog predmet nabave opisan tako da zadovolji potrebe naručitelja na najbolji način. Naručitelj nadalje navodi da je definirao dodatna svojstva koja su mu važna zbog specifičnih potreba, ukazuje da i Ministarstvo unutarnjih poslova u postupku nabave cipela

visokih zimskih i gležnjača ljetnih SJP, evidencijski broj nabave 38/23, za neke modele cipela traži da su izrađeni AGO metodom (tehnologija lijepljenja) a za neke traži Strobel metodu (tehnologija brizganja), sve ovisno o svojim potrebama. Naručitelj ističe da žalitelj navodi da spajanje brizganjem nudi iznimno ograničen broj gospodarskih subjekata čime već i sam potvrđuje da se ne radi o favoriziranju jednog gospodarskog subjekta. Naručitelj nadalje pojašnjava da spajanje brizganjem može nuditi svaki gospodarski subjekt (koji se bavi proizvodnjom obuće) i posjeduje stroj za brizganje te da su strojevi za brizganje dostupni za nabavu na tržištu bez ikakvih ograničenja. Ukazuje da je iz postupka nabave objavljenog 26. srpnja 2024. pod brojem objave 2024/S F05-0002113, naručitelja Hrvatske pošte d.d., za predmet nabave niskih i visokih cipela, vidljivo da se ne radi o nekom isključivom pravu jer su oba ponuditelja zadovoljila traženi zahtjev i ugovor je sklopljen s povoljnijim ponuditeljem te da na tom javnom nadmetanju žalitelj nije imao primjedbe iako je traženo spajanje brizganjem.

U odnosu na naručiteljev odgovor na žalbu, žalitelj u podnesku od 2. veljače 2026., navodi da je naručiteljevo očitovanje subjektivno, paušalno te nije potkrijepljeno objektivnim dokazima, pri čemu ističe da naručitelj nije priložio niti jedan nalaz akreditiranog laboratorija koji bi potkrijepljivao takve navode, već se radi o naručiteljevoj diskrecijskoj ocjeni. Žalitelj ističe da ne postoji zadani način spajanja gornjišta i potplata te da je način spajanja irelevantan ukoliko obuća zadovoljava bitne zahtjeve propisane normom HRN EN ISO 20347:2022. Žalitelj ističe i kako je naručitelj u članku 4.2.2. dokumentacije o nabavi predvidio obvezu ponuditelja na dostavu izjave o dostavi jamstva za uredno izvršenje ugovora (s prelaskom u jamstvo za otklanjanje nedostataka u jamstvenom roku), a koja u kombinaciji s udovoljenjem normi HRN EN ISO 20344:2021 predstavlja dovoljno jamstvo da će predmetna obuća zadovoljiti propisani vijek trajanja. U vezi naručiteljeva navoda da druga državna tijela u različitim postupcima javne nabave predviđaju različite načine spajanja gornjišta sa potplatom, žalitelj ističe kako se neopravdanim propisivanjem metode brizganja kao jedine prihvaćene metode spajanja gornjišta sa potplatom, bez navoda „ili jednakovrijedno“, sužava krug ponuditelja i time narušava načelo zaštite tržišnog natjecanja te da bi ograničavajuće mjere naručitelja morale biti opravdane objektivnim razlozima i potkrijepljene pisanim dokazima, primjerice nalazima akreditiranih laboratorija, a ne tehničkim specifikacijama drugih naručitelja za drugi tip predmeta nabave. Žalitelj ukazuje i na slijedeće odredbe samog naručitelja, kao i drugih naručitelja za isti predmet nabave (cipele niske), u kojima je redom predviđena mogućnost spajanja gornjišta niske cipele s njenim potplatom, metodom brizganja i lijepljenja, kako slijedi: članak 1.1. „opis cipela niskih“ u Propisniku br. 16.b. cipele niske Ministarstva financija za Carinsku upravu, članak 2.2. „donji dio“ te članak 3.11. „cijela obuća – konstrukcija i tehnologija izrade“ u Propisniku br. 61. cipele niske – ljetne Ministarstva unutarnjih poslova, članak 3.1. „izgled i opis“ u Propisniku službena obuća ljetne cipele HŽ Infrastrukture te dio „konstrukcija i tehnologija izrade“ te dio „opis“ u Propisniku za osobnu zaštitnu opremu Hrvatske elektroprivrede. Žalitelj ističe da je iz navedenoga jasno kako naručitelji učestalo predviđaju da se gornjište cipele može spajati sa potplatom ne samo brizganjem, već i lijepljenjem pa da žalitelju stoga ostaje nejasno iz kojeg razloga naručitelj predviđa tehničkim specifikacijama samo jedan od postupaka spajanja, postupajući protivno vlastitoj praksi, pri čemu tehničke zahtjeve obuće temelji na vlastitom dojmu, a ne nalazima laboratorija i zahtjevima prihvaćenih normi, pritom stvarajući neopravdane prepreke za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju, tako kršeći članak 206. stavak 2. ZJN 2016. U svezi naručiteljevog navoda da postoje i druge prednosti obuće koja je spajana na osporavani način, a što se ne može definirati samo kroz

zahtjev norme za ispitivanje sile razdvajanja, žalitelj ističe kako je takav navod nepotkrijepljen dokazima iz kojih bi bilo razvidno da je vršeno testiranje brizgane i lijepljene obuće i utvrđeno da je obuća spajana brizganjem dugotrajnija i udobnija, pri čemu žalitelj ističe da u točki 3.15. tehničke specifikacije za grupu 3, zahtjevi za cijelu obuću prema HRN EN ISO 20347, naručitelj nigdje ne predviđa udovoljavanju parametra udobnosti ili dugotrajnosti pa žalitelju stoga ostaje nepoznato iz kojeg razloga naručitelj inzistira na metodi spajanja brizganjem kao jedinoj metodi koja dovodi do udobne i dugotrajne obuće. U svezi naručiteljevog isticanja metode brizganja kao prikladnije za obuću velikog mehaničkog opterećenja, žalitelj posebno ističe priloženu Tehničku specifikaciju Ministarstva obrane Republike Hrvatske iz čijih dijelova „tehnički opis“ te dijelova „konstrukcija i tehnologija izrade – način spajanja gornjišta sa potplatom“ je vidljivo kako čak i zahtjevi za radnu obuću predviđenu za oružane snage Republike Hrvatske, koja zasigurno mora udovoljavati potrebama velikog mehaničkog opterećenja, ostavljaju mogućnost metode lijepljenja gornjišta sa potplatom. U vezi naručiteljevih navoda iz tabličnog prikaza karakteristika i posljedica upotrebe metode brizganja i lijepljenja, a posebice u vezi navoda da se kod obuće izrađene metodom brizganja potplat kemijski i mehanički veže za gornjište i međupotplat, a da je kod obuće izrađene metodom lijepljenja veza površinska, a ne strukturalna te da je veza isključivo preko sloja ljepila, žalitelj kao dugogodišnji proizvođač radne obuće, a koju je naručitelj do sada već nabavljao, objašnjava kako se i kod lijepljene obuće potplat kemijski i mehanički veže na gornjište i međupotplat (poliuretanski dio potplata) jer se ljepilo koje se nanosi na gornjište i potplat prije spajanja aktivira temperaturom kako bi se pokrenuli kemijski procesi u ljepilu i na taj način prodrli u pore kože kako bi čvrstoća zalijepljenosti bila što bolja te da se također i kod lijepljene obuće, ovisno o tehnologiji i gornjište i međupotplat premazuju u više slojeva. Nadalje, u vezi naručiteljevih navoda kako se kod metode brizganja „rastaljeni PU ili guma penetriraju u pore i strukturu gornjišta, pri čemu nastaje monolitna struktura (gornjište—PU—guma) i integralna veza bez ljepila koje degradira vremenom što rezultira stabilnom silom razdvajanja tijekom dugo vremena, dok kod metode lijepljenja kvaliteta veze ovisi o pripremi površine (brušenje, odmašćivanje, primer) koja varira u proizvodnji velikog broja komada te je veza podložna starenju ljepila (hidroliza, UV, toplina)“, žalitelj ističe kako je i prilikom izrade brizgane obuće također potrebno pripremati površine brušenjem, odmašćivanjem, pranjem, halogeniziranjem, premazivanjem ljepilom, aktivacijom ljepila, stoga su oba procesa u tom dijelu slični te posljedično i kod procesa brizganja postoji mogućnost da kvaliteta pripreme velikog broja komada djelomično varira o osobi radnika kao elementu procesa proizvodnje. Žalitelj također ističe i kako je poliuretanska masa koja se koristi u tehnologiji brizgane obuće, također podložna starenju i ista zbog ekoloških zahtjeva nakon nekoliko godina počinje proces raspadanja. U vezi naručiteljevih navoda iz tabličnog prikaza karakteristika i posljedica upotrebe metode brizganja i lijepljenja, a posebice u vezi navoda da je kod primjene metode brizganja ravnomjerna sila razdvajanja na cijeloj površini i stabilna svojstva tijekom dugo vremena što rezultira dugotrajnošću obuće, dok je kod metode lijepljenja promjenjiva sila razdvajanja koja se s vremenom smanjuje te da je najčešći uzrok reklamacija razdvajanje gornjišta i potplata, žalitelj ističe kako su navodi naručitelja nepotkrijepljeni i neutemeljeni na nalazima akreditiranih laboratorija. Žalitelj objašnjava kako, upotrebom najkvalitetnijih ljepila koje se koriste u proizvodnji predmetne obuće od strane žalitelja, ne dolazi do smanjivanja sile razdvajanja u garantnom roku, pa čak ni u puno dužem roku od onog kojeg je naručitelj propisao. Dodatno, žalitelj kao dugogodišnji proizvođač obuće ističe kako su kod brizgane obuće moguće veće reklamacije radi razdvajanja gornjišta od potplata, iz razloga što proces izrade brizgane obuće podrazumijeva više detalja proizvodnje, zbog čega,

ukoliko se isti ne ispoštuju, može doći do razdvajanja potplata i gornjišta, pa i do razdvajanja nagaznog dijela gumenog potplata od poliuretanske mase koja se ubrizgava kao međupotplat. Žalitelj također ističe kako je s naručiteljem, kao sudionik zajednice ponuditelja, sklopio ugovor o nabavi cipela za postupak javne nabave broj: 3-19-VV, predmet: obuća za ovlaštene carinske službenike, grupa 2. cipele ljetne visoke te da je tijekom izvršavanja ugovora, zajednica ponuditelja, a čiji je žalitelj bio sudionik, obavijestila naručitelja kako zbog prestanka proizvodnje određenog tipa potplata kod dobavljača, zajednica ponuditelja više nije u mogućnosti dostavljati obuću čiji je potplat spojen s gornjištem postupkom brizganja, ali da mogu dostavljati obuću čiji je potplat spojen s gornjištem metodom lijepljenja, a koja u potpunosti zadovoljava karakteristike iz Propisnika br. 16. a cipele ljetne visoke te je naručitelju u svrhu dokazivanja svojih tvrdnji (zadovoljavanja karakteristika iz Propisnika br. 16.a.) dostavila Izvještaj o ispitivanju br. 882-1/21 akreditiranog laboratorija Mirta - kontrol d.o.o. od 14. svibnja 2021. za obuću spojenu metodom lijepljenja, koji dostavlja uz očitovanje. Kao dokaz da se ispitivanje br. 882-1/21 vršilo nad obućom spojenom metodom lijepljenja žalitelj dostavlja i Pojašnjenje ispitnog izvještaja br. 882-1/21 akreditiranog laboratorija Mirta - kontrol d.o.o. od 21. siječnja 2026. Navodi kako je iz citiranih dokumenata vidljivo da su rezultati sile razdvajanja kod obuće spojene metodom lijepljenja veći nego kod obuće spojene metodom brizganja te da je naručitelj predloženo rješenje zajednice ponuditelja prihvatio putem Dodatka br. 1. Ugovoru za nabavu obuće za ovlaštene carinske službenike – grupa 2 – cipele ljetne visoke, ev. br. nabave 3-19-VV i nastavljao primati obuću spojenu metodom lijepljenja. Žalitelj navodi da mu je stoga nejasno iz kojeg razloga naručitelj inzistira na metodi brizganja kao jedinoj dopuštenoj metodi, imajući na umu da je u izvršavanju prethodnih ugovora prihvatio obuću spojenu metodom lijepljenja kao zadovoljavajuću zamjenu obuće spojene metodom brizganja, odnosno, nejasno mu je kako je naručitelj mogao prihvatiti cipele spojene metodom lijepljenja bez objave o izmjeni ugovora o nabavi ukoliko takva metoda nije jednakovrijedna metodi brizganja.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je sljedeće:

Uvidom u dokumentaciju o nabavi, opći podaci o postupku nabave, utvrđeno je da je u točki 3.5. opis predmeta nabave - grupa 3: cipele niske, navedeno da je predmet nabave odora za ovlaštene carinske službenike (cipele niske), u skladu s Pravilnikom o odorama i civilnoj odjeći ovlaštenih carinskih službenika Ministarstva financija, Carinske uprave (Narodne novine, broj 111/24, dalje u tekstu: Pravilnik o odorama i civilnoj odjeći ovlaštenih carinskih službenika) i Propisnicima, troškovnicima, grupama i pojedinim artiklima unutar grupa te ostalim traženim uvjetima naznačenima u ovoj dokumentaciji. Također je navedeno da se detaljan opis predmeta nabave nalazi u troškovnicima iz priloga broj 2. dokumentacije o nabavi te iz priloga broj 6. dokumentacije, kao i u Propisniku za cipele niske. Naručitelj je također propisao da je prilikom izrade predmeta nabave ponuditelj obavezan pridržavati se odredaba Pravilnika o odorama i civilnoj odjeći ovlaštenih carinskih službenika Ministarstva financija, Carinske uprave (Narodne novine, broj 111/24), a ono što nije definirano spomenutim Pravilnikom izrađuje se prema Propisniku za određeni dio odore/obuće, dok je u slučaju suprotnosti između Pravilnika o odorama i civilnoj odjeći ovlaštenih carinskih službenika Ministarstva financija, Carinske uprave i Propisnika za određeni dio odore/obuće mjerodavan Pravilnik o odorama i civilnoj odjeći ovlaštenih carinskih službenika Ministarstva financija, Carinske uprave.

Uvidom u tehničke specifikacije za grupu 3 utvrđeno je da je u točki 2.1. opis niskih cipela, navedeno da se profilirani gumeni potplat brizga izravno na gornjište pomoću dvoslojnog međupotplata od poliuretana dvije različite gustoće kako bi se osigurala značajna amortizacija u području tabana i pete, visok povrat energije i podrška supinaciji, dobra izolacija od topline i hladnoće te optimalna svojstva hodanja.

Nadalje u točki 3. materijali i ugradbeni dijelovi, u podtočki 3.14 potplat propisano je da sila razdvajanja gornjište/potplat: HRN EN ISO 20344:2012 (5.2) mora biti veća ili jednaka 4 N/mm.

Uvidom u troškovnik za grupu 3, utvrđeno je da je predmet nabave za grupu 3 određen kao: „cipele niske sukladno Propisniku“.

Uvidom u Pravilnik o odorama i civilnoj odjeći ovlaštenih carinskih službenika utvrđeno je da je u dijelu izgled dijelova osnovne radne odore, u članku 7. određeno da su cipele niske ženske izrađene od crne kože s niskom potpeticom bez vezanja, s elastičnim umecima s obje strane gornjišta, kao i da su cipele niske muške crne boje, na vezanje i izrađene od hidrofobirane kože. Nadalje uvidom u Propisnik broj: 16.b., cipele niske, Ministarstva financija, utvrđeno je da je u točki 1. opis i skica cipela niskih, podtočki 1.1. navedeno da se cipela izrađuje na način da se gornjište sa potplatom spaja brizganjem ili lijepljenjem postupkom te da je gornji nosivi sloj potplata poliuretan, a habajući sloj je guma.

Žalitelj je uz žalbu dostavio očitovanje ispitnog laboratorija Mirta - Kontrol d.o.o., Zagreb od 24. siječnja 2025. u kojemu se navodi da Uredba (EU) 2016/425 Europskog parlamenta i Vijeća o osobnoj zaštitnoj opremi kao niti usklađena norma HRN EN ISO 20347:2022 (Osobna zaštitna oprema - Radna obuća) ne propisuju na koji način mora biti spojena temeljna tabanica s gornjištem obuće, a niti kako mora biti spojen gornji dio obuće s potplatom te da je način spajanja irelevantan ukoliko isti zadovoljava bitne zahtjeve propisane navedenom Uredbom, odnosno usklađenom normom.

Žalitelj je uz žalbu nadalje dostavio i izvadak iz Norme HRN EN ISO 20347:2022, ISO 20347:2021, u ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik, u kojoj se u točki 5.3.1.2. čvrstoća spoja gornjišta i potplata, navodi da čvrstoća spoja ne smije biti manja od 4,0 N/mm, osim u slučaju kidanja potplata, kada čvrstoća spoja ne smije biti manja od 3,0 N/mm. Također, dostavljen je i izvadak iz Norme HRN EN ISO 20344:2022, ISO 20344:2021, u ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik u kojoj je u točki 5.2. određivanje čvrstoće spoja gornjišta i potplata te međuslojne čvrstoće spoja potplata navedeno da se mjeri sila potrebna za razdvajanje gornjišta od potplata ili za razdvajanje dodirnih slojeva potplata, odnosno sila potrebna za izazivanje kidanja gornjišta ili potplata, a da se ispitivanje ne primjenjuje kada je spoj izveden mehaničkim spajanjem (npr. uporabom čavala ili vijaka) ili šivanjem.

Izvršen je i uvid u tehničke specifikacije iz drugih predmeta nabave, na koje naručitelj upućuje, slijedom čega je utvrđeno da je u tehničkim specifikacijama naručitelja Ministarstvo unutarnjih poslova, za cipele visoke – zimske, navedeno da se iste proizvode AGO metodom, a vanjski potplat od gume/PU treba se zalijepiti (zacementirati) na gornji dio, dok se za cipele visoke – ljetne – gležnjače navodi da se proizvode Strobel metodom. Nadalje uvidom u tehničke specifikacije naručitelja Hrvatska pošta d.d. utvrđeno je da je za predmet nabave službene obuće – cipele niske određeno da je cipela izrađena brizganjem.

Nadalje, u žalbenom postupku izvršen je uvid i u Izvještaj o ispitivanju br. 882-1/21 laboratorija Mirta - Kontrol d.o.o. od 14. svibnja 2021. te Pojašnjenje Ispitnog izvještaja 882-1/21, od 21. siječnja 2026. u kojima se navodi da je ispitivanjem obuće kod koje je spajanje potplata s gornjištem provedeno postupkom lijepljenja utvrđeno da udovoljava zahtjevu prema HRN EN ISO 20347:20122, u odnosu na silu razdvajanja gornjište / potplat, (N/mm) veće ili jednako 4 N/mm prema normi HRN EN ISO 20344:2012, točka 5.2.

Uvidom u tehničku specifikaciju Ministarstva obrane, na koju u svojem očitovanju upućuje žalitelj, utvrđeno je da je u postupku nabave za predmet: čizma vojnička zimska, traženo da je izrada potplata i spoj sa gornjim dijelom izveden lijepljenim ili brizganim sistemom.

Nadalje uvidom u Propisnik br. 61 cipele niske - ljetne, Ministarstva unutarnjih poslova, na koji upućuje žalitelj, utvrđeno je da se u istome u točki 2.2. navodi da se tehnologija spajanja gornjeg i donjeg dijela izvodi lijepljenim ili brizganim sistemom za sve veličinske brojeve (raspon veličina od 35 do 50), dok je u točki 3.11. kao postupak spajanja propisano: gornji dio - potplat brizgani ili lijepljeni.

Uvidom u Propisnik službena obuća ljetne cipele HŽ Infrastrukture, na koji upućuje žalitelj, utvrđeno je da je u točki 3.1. određeno da je izrada potplata i spoj sa gornjim dijelom izveden brizganim ili lijepljenim sistemom.

Uvidom u Dodatak br. 1. Ugovora za nabavu obuće za ovlaštene carinske službenike grupa 2. – cipele ljetne visoke evidencijski broj nabave: 3-19-VV, za drugo jednogodišnje razdoblje okvirnog sporazuma, sklopljenog između ovdje naručitelja i zajednice ponuditelja Armis d.o.o. i Jelen Professional d.o.o., dana 7. srpnja 2021., utvrđeno je da se u članku 2. navodi: „U članku 2. Osnovnog Ugovora dodaju se stavak 2. i 3. koji glase: „Zbog modernizacije proizvodnje i razvoja novih modela potplata, proizvodnja do sada naručivanog i ugrađivanog potplata je obustavljena, te isti više nije moguće naručiti. Ugovaratelj će isporučiti cipele ljetne visoke sa vizualno drugačijim potplatom, koji u potpunosti zadovoljava Propisnik br. 16.a. - cipele ljetne visoke, iz priloga br. 2. osnovnog ugovora. Uz vizualnu razliku potplat se razlikuje i po načinu spajanja s gornjištem, konkretno riječ je o lijepljenom postupku spajanja. Ispitni izvještaj provedenog laboratorijskog testiranja cipele ljetne visoke vizualno drugačijeg potplata nalazi se u Prilogu br. 4. Osnovnog Ugovora i sastavni je dio istoga.”

Među strankama u žalbenom postupku je sporno je li naručitelj zahtjevom iz točke 2.1. tehničke specifikacije za grupu 3, opis niskih cipela, kojim je traženo da se profilirani gumeni potplat brizga izravno na gornjište, bez da je isti popraćen izrazom „ili jednakovrijedno“, neopravdano ograničio tržišno natjecanje.

Člankom 4., stavcima 1. i 2. ZJN 2016, propisano je da je naručitelj u primjeni toga Zakona u odnosu na sve gospodarske subjekte obavezan poštovati načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana i načelo slobode pružanja usluga te načela koja iz toga proizlaze, kao što su načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti, a javna nabava ne smije biti osmišljena s namjerom izbjegavanja primjene toga Zakona ili izbjegavanja primjene pravila o javnoj nabavi male, odnosno velike vrijednosti ili s namjerom da se određenim

gospodarskim subjektima neopravdano da prednost ili ih se stavi u nepovoljan položaj.

Sukladno članku 203. ZJN 2016 javni naručitelj određuje predmet nabave na način da predstavlja tehničku, tehnološku, oblikovnu, funkcionalnu ili drugu objektivno odredivu cjelinu.

Prema odredbi članka 205. stavcima 1., 2. i 3. ZJN 2016, predmet nabave mora se opisati na jasan, nedvojbjen, potpun i neutralan način koji osigurava usporedivost ponuda u pogledu uvjeta i zahtjeva koje je javni naručitelj postavio, opis predmeta nabave ne smije pogodovati određenom gospodarskom subjektu i sadržava tehničke specifikacije te se, ako je potrebno, nadopunjava nacrtima, projektnom dokumentacijom, crtežima, modelima, uzorcima i slično.

Člankom 206. stavkom 2. ZJN 2016 propisano je da tehničke specifikacije moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku javne nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje javne nabave tržišnom natjecanju.

Člankom 210. stavkom 1. propisano je da tehničke specifikacije ne smiju upućivati na određenu marku ili izvor, ili određeni proces s obilježjima proizvoda ili usluga koje pruža određeni gospodarski subjekt, ili na zaštitne znakove, patente, tipove ili određeno podrijetlo ili proizvodnju ako bi to imalo učinak pogodovanja ili isključenja određenih gospodarskih subjekata ili određenih proizvoda, osim ako je to opravdano predmetom nabave. Stavkom 2. istog članka propisano je da je upućivanje iz stavka 1. toga članka iznimno dopušteno ako se predmet nabave ne može dovoljno precizno i razumljivo opisati sukladno članku 209. ovoga Zakona, pri čemu takva uputa mora biti popraćena izrazom "li jednakovrijedno". Prema stavku 3. istog članka, u slučaju iz stavka 2. toga članka, javni naručitelj je obavezan u dokumentaciji o nabavi navesti kriterije mjerodavne za ocjenu jednakovrijednosti predmeta nabave.

Sukladno članku 403. ZJN 2016 u žalbenom postupku svaka stranka dužna je iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, pri čemu je žalitelj obavezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi, a naručitelj je obavezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

U konkretnom slučaju žalitelj ukazuje da naručitelj postavljenim zahtjevom ograničava tržišno nadmetanje jer konkretnom zahtjevu za brizganjem potplata izravno na gornjište, može udovoljiti samo ograničen broj gospodarskih subjekata, pri čemu žalitelj izražava sumnju da naručitelj na taj način opisuje model jednog određenog proizvođača, međutim ne specificira kojeg. Naručitelj s druge strane navodi da mu je sporna tehnička karakteristika nužna za zadovoljenje funkcije za koju nabavlja predmetnu obuću.

Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da je sastavljanje dokumentacije o nabavi i opis predmeta nabave u ovlasti naručitelja, međutim naručitelj prilikom definiranja tehničkih specifikacija predmeta nabave mora voditi računa o tome da one moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje nabave tržišnom natjecanju.

Slijedom navedenoga, u žalbenom postupku je utvrđeno da naručitelj u konkretnom slučaju nije sukladno članku 403. ZJN 2016 dokazao postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je u spornom dijelu tehničke specifikacije propisao upravo zahtjev za brizganjem potplata izravno na gornjište cipele bez

korištenja izraza „ili jednakovrijedno“ te je ocijenilo da je u pravu žalitelj kada navodi da je naručitelj takav zahtjev bio sukladno članku 210. stavku 2. i 3. ZJN 2016 dužan popratiti izrazom „ili jednakovrijedno“ te je u dokumentaciji o nabavi trebao navesti kriterije mjerodavne za ocjenu jednakovrijednosti, a što je propustio učiniti.

Dakle u konkretnom slučaju propisujući traženu tehničku karakteristiku sile razdvajanja gornjišta i potplata te pritom propisujući isključivo jednu metodu spajanja (brizganjem) koja se mora koristiti da bi se postigla tražena karakteristika, naručitelj je postupio suprotno odredbama članka 210. ZJN 2016.

Iz citiranih odredaba ZJN 2016 proizlazi da tehničke specifikacije smiju upućivati na marku, izvor, patent i slično, samo iznimno ako je opravdano predmetom nabave, odnosno samo ako se predmet nabave ne može dovoljno precizno i razumljivo opisati međutim u tom slučaju uz korištenje izraza „ili jednakovrijedan“.

S tim u vezi potrebno je uputiti na presudu Suda Europske unije C-424/23 od 16. siječnja 2025. koja se odnosi na pitanje propisivanja tehničkih specifikacija upućivanjem na određeni proizvod, pri čemu Sud tumači odredbu članka 42. stavak 4. Direktive koji glasi: „Osim ako je to opravdano predmetom ugovora, tehničke specifikacije ne smiju upućivati na određenu marku ili izvor ili određeni proces s obilježjima proizvoda ili usluga koje pruža određeni gospodarski subjekt, ili na zaštitne znakove, patente, vrstu ili određeno podrijetlo ili proizvodnju ako bi to imalo učinak pogodovanja ili isključivanja određenih poduzeća ili određenih proizvoda. Takva je uputa dopuštena samo u iznimnim slučajevima kada nije moguć dovoljno precizan i razumljiv opis predmeta ugovora sukladno stavku 3. Uz takvu uputu treba navesti riječ „ili jednakovrijedan“. U spomenutoj presudi Sud je konstatirao „...kada je upućivanje kao što je ono navedeno u članku 42. stavku 4. Direktive 2024/24 opravdano predmetom ugovora, ono se može uključiti u tehničke specifikacije, a da se pritom ne primjenjuje zabrana iz prve rečenice te odredbe ili uvjeti predviđeni u njezinoj drugoj ili trećoj rečenici. Taj slučaj na koji se odnosi izraz „osim ako je opravdano predmetom ugovora“ treba, a da se pritom ne ugrozi cilj otvaranja javne nabave tržišnom natjecanju, tumačiti restriktivno, tako da obuhvaća samo situacije u kojima zahtjev koji se odnosi na uporabu proizvoda određene vrste ili podrijetla ili zaštitnog znaka ili koji je dobiven na temelju određenog patenta ili postupka, neizbježno proizlazi iz predmeta ugovora“.

Dakle, iz spomenute presude između ostaloga proizlazi da naručitelj u tehničkim specifikacijama nije obavezan upućivanje na određeni proces ili proizvodnju popratiti izrazom „ili jednakovrijedno“ samo u slučaju kada primjena određenog procesa ili načina proizvodnje neizbježno proizlazi iz predmeta nabave jer ne postoji nikakva druga mogućnost koja se temelji na drugačijem tehničkom rješenju.

Slijedom navedenoga, iako u žalbenom postupku nije utvrđeno da naručitelj opisom predmeta nabave pogoduje određenom gospodarskom subjektu, pri čemu je potrebno istaknuti da žalitelj niti ne specificira o kojem bi se točno gospodarskom subjektu radilo, žalbeno tijelo je ocijenilo da naručitelj u konkretnom slučaju nije sukladno članku 403. ZJN 2016 dokazao postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je u spornom dijelu tehničke specifikacije propisao upravo zahtjev za brizganjem potplata izravno na gornjište cipele bez korištenja izraza „ili jednakovrijedno“. Naime, naručitelj nije dokazao da upućivanje na isključivo jednu metodu spajanja (postupak brizganjem) u ovom slučaju neizbježno proizlazi iz predmeta nabave, već općenito obrazlaže svoje traženje u kontekstu trajnosti i udobnosti obuće te navodi razlike u načinu spajanja metodom brizganja u odnosu na metodu lijepljenja. Pri tome ukazuje da je posljedica metode brizganja ravnomjerna sila razdvajanja na cijeloj površini i stabilna svojstva tijekom dugo vremena što rezultira dugotrajnošću obuće, dok je posljedica metode lijepljenja promjenjiva sila razdvajanja koja se s vremenom smanjuje, međutim pri tome ne prilaže nikakve dokaze za svoje navode. S druge

strane, žalitelj dostavlja dokaz upravo na okolnost da spajanje potplata s gornjištem koje je provedeno postupkom lijepljenja udovoljava zahtjevu u odnosu na silu razdvajanja gornjište / potplat prema traženoj normi (HRN EN ISO 20344:2012 (5.2)). Također, iz Propisnika za cipele niske broj: 16.b proizlazi da je naručitelj sam propisao da postupak spajanja gornjišta sa potplatom primjenom oba postupka (brizganja i lijepljenja) te se na navedeni Propisnik pozvao u predmetnoj dokumentaciji o nabavi.

Stoga, sukladno odredbama ZJN 2016 dopušteno je uputiti na određeni proces ili proizvodnju bez navođenja oznake „ili jednakovrijedno“ pod pretpostavkom da je to opravdano predmetom nabave, međutim naručitelj nije u žalbenom postupku dokazao da su ispunjeni uvjeti iz članka 210. stavka 2. ZJN 2016 odnosno nije dokazao da u konkretnom slučaju propisivanje isključivo jedne metode spajanja potplata i gornjišta (metoda brizganja) neizbježno proizlazi iz predmeta nabave slijedom čega je ovaj žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Nadalje žalitelj osporava zakonitost odredbe dokumentacije o nabavi, točke 3.6. tehničke specifikacije za grupu 3, kojom je propisano kako lice podstave mora biti izrađeno od „70% poliamidnog vlakna +/- 5 %, 30 % poliesterska vlakna +/- 5 %“. Žalitelj ističe da je nejasno zašto je baš kombinacija poliamida i poliestera u navedenom postotku najprikladnija za nisku cipelu te ukazuje da u skladu s odredbom članka 205. stavka 5. ZJN 2016 kod funkcionalnog opisa predmeta nabave mora biti prepoznatljiva svrha predmeta nabave i zahtjevi koji se postavljaju za predmet nabave u tehničkom, gospodarskom, oblikovnom i funkcionalnom pogledu, a da u konkretnom slučaju nije prepoznatljiva niti jasna svrha propisivanja određenog odnosa sirovinskog materijala, odnosno nejasno je koja se svrha željela postići. U vezi naručiteljevog propisivanja određenog odnosa sirovinskog materijala lica podstave obuće, žalitelj također ističe kako tehnologiju za dobivanje propisanog odnosa sirovinskog sastava posjeduje samo jedan proizvođač u Republici Hrvatskoj. Posebno ukazuje da ovlašteni laboratoriji koji ispituju sastav materijala gotovo nikad nisu u mogućnosti razdvojiti slojeve te utvrditi precizan/točan sirovinski sastav, jer su slojevi spajani ljepljivom koje ulazi u pore svih materijala te na taj način onemogućuje dobivanje stvarnog rezultata. Slijedom navedenoga, žalitelj ističe da utvrđivanje preciznog sastava sirovinskog materijala u ovlaštenim laboratorijima nije moguće te zaključuje kako je cilj naručitelja prilikom propisivanja sastava sirovinskog materijala lica postave obuće direktno upućivanje na proizvode određenog ponuditelja što je protivno odredbi članka 206. ZJN 2016. Žalitelj navodi da bi se predmetna odredba dokumentacije o nabavi trebala izmijeniti na način da se pri opisu lica podstave iz opisa brišu postoci poliamidno/poliesterske mješavine, odnosno da se navedu samo moguće vrste i kombinacije materijala, na način da predmetna odredba glasi „poliamidno vlakno, poliestersko vlakno“

Naručitelj osporava gornji žalbeni navod te ističe da se kombinacija 70 % poliamida (PA) i 30 % poliestera (PES) smatra najprikladnijom za nisku cipelu jer u tom omjeru postiže optimalnu ravnotežu mehaničke izdržljivosti, udobnosti, stabilnosti oblika i trajnosti, što je posebno važno kod niske obuće koja nema dodatnu potporu gležnja. Nadalje obrazlaže da poliamid (najlon) u visokom udjelu (70 %) kao nosivi materijal osigurava vrlo visoku otpornost na habanje i trganje, izvrsnu otpornost na višestruko savijanje (flex test), dobru elastičnost jer materijal prati pokret stopala i dug vijek trajanja, dok poliestar u ovom udjelu (30 %) kao stabilizirajuća komponenta daje dimenzijsku stabilnost, poboljšava zadržavanje oblika cipele, smanjuje upijanje vlage te da bi bez poliestera, visoki udio poliamida doveo do prevelike elastičnosti i deformacija. Zaključuje da omjer od 70/30 predstavlja

optimalnu ravnotežu svojstava, osigurava mehaničku izdržljivost, kontrolira deformacije i zadržava udobnost kod dugotrajnog nošenja. Naručitelj naglašava da je već provodio postupke nabave obuće s istim sirovinskim sastavom jer mu se takav tip cipela pokazao najbolji za poslove koje obavljaju njegovi službenici. Osim toga, navodi da isti sirovinski sastav lica podstave traže i drugi naručitelji (za različite modele cipela/čizama), primjerice Ministarstvo unutarnjih poslova u postupku nabave cipela visokih zimskih i gležnjača ljetnih SJP te Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, a što je sve naručitelj uzeo u obzir prilikom definiranja tehničkih specifikacija obzirom na sličan opseg poslova svojih djelatnika.

Žalitelj ocjenjuje naručiteljev odgovor na žalbu subjektivnim, paušalnim i nepotkrijepljenim relevantnim dokazima. Posebno ukazuje da Propisnici samog naručitelja, ali i drugih naručitelja za isti predmet nabave (cipele niske), opisuju sastav 1. sloja (vanjski materijal - lice) podstave bez specifičnog postotka, odnosno navodeći samo vrstu i kombinaciju materijala, pri čemu ukazuje na članak 2.3. „materijali i ugradbeni dijelovi – vanjski materijal (lice)“ Propisnika naručitelja broj 16.b. cipele niske, članak 3.3.2.1. „podstava – sirovinski sastav“ Propisnika službene obuće ljetne cipele HŽ Infrastrukture, dio „podstava: 3-slojni laminirani materijal sa membranom“ u Propisniku za osobnu zaštitnu opremu Hrvatske elektroprivrede te dio „podstava“ u tehničkim specifikacijama Ministarstva obrane Republike Hrvatske.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda utvrđeno je sljedeće:

Uvidom u dokumentaciju o nabavi, tehničke specifikacije za grupu 3, utvrđeno je da je u točki 3. materijali i ugradbeni dijelovi, podtočki 3.6. podstava, navedeno: „3-slojni naslojeni materijal koji se sastoji od pletenog sloja od poliamida/poliestera, membrane na bazi ePTFE i naličja od poliamidnog pletiva obradivog trakom za brtvljenje. Konstrukcija i sirovinski sastav: lice: pletivo, 70% poliamidno vlakno $\pm$ 5% 30% poliestersko vlakno $\pm$ 5%“.

Uvidom u tehničke specifikacije Ministarstva unutarnjih poslova u predmetu nabave, cipele visoke – zimske SJP te cipele visoke – ljetne – gležnjače – SJP, na koje upućuje naručitelj, utvrđeno je da se kao sirovinski sastav lica podstave: 4-slojni laminirani materijal s PTFE membranom, navodi 70% poliamid / 30% poliester $\pm$ 5%.

Uvidom u Propisnik naručitelja br. 16.b. cipele niske, na koji upućuje žalitelj, utvrđeno je da je u članku 2.3. kao sirovinski sastav vanjskog materijala (lica) podstave navedeno 100% poliamid ili poliamid/poliestera. Nadalje utvrđeno je da je u članku 3.3.2.1. „podstava – sirovinski sastav“ Propisnika službene obuće ljetne cipele HŽ Infrastrukture kao sirovinski sastav 1. sloja podstave naveden: poliester/poliamid. Također utvrđeno je da je u tehničkim specifikacijama naručitelja Ministarstva obrane kao sirovinski sastav 1. sloja, vanjskog materijala (lica) podstave, naveden poliamid ili poliester ili mješavina poliamid/poliestera.

Među strankama u žalbenom postupku je sporno je li naručitelj zahtjevom iz točke 3.6. tehničke specifikacije u grupi 3, materijali i ugradbeni dijelovi, kojim je propisan sirovinski sastav lica podstave: 70% poliamidno vlakno $\pm$ 5 % te 30 % poliesterska vlakna $\pm$ 5 %, neopravdano ograničio tržišno natjecanje.

Na ovako utvrđeno činjenično stanje potrebno je primijeniti pravni okvir koji se pored prethodno citiranih odredbi članka 4. stavaka 1. i 2., članka 203., članka 205. stavka 1., 2. i 3. te članka 403. ZJN 2016, sastoji i odredbi članka 205. stavka 5. ZJN

2016 kojim je određeno da kod funkcionalnog opisa predmeta nabave mora biti prepoznatljiva svrha predmeta nabave i zahtjevi koji se postavljaju za predmet nabave u tehničkom, gospodarskom, oblikovnom i funkcionalnom pogledu.

U konkretnom slučaju žalitelj ukazuje da naručitelj postavljenim zahtjevom za sirovinski sastav lica podstave ograničava tržišno nadmetanje jer na taj način naručitelj opisuje model jednog određenog proizvođača, međutim žalitelj ne specificira o kojemu modelu i proizvođaču je riječ. Naručitelj s druge strane navodi da mu je sporna tehnička karakteristika nužna za zadovoljenje funkcije za koju nabavlja predmetnu obuću.

Kao što je prethodno navedeno, iz citiranih zakonskih odredbi proizlazi da je sastavljanje dokumentacije o nabavi i opis predmeta nabave u ovlasti naručitelja, pri čemu naručitelj prilikom definiranja tehničkih specifikacija predmeta nabave mora voditi računa o tome da one moraju svim gospodarskim subjektima omogućiti jednak pristup postupku nabave i ne smiju imati učinak stvaranja neopravdanih prepreka za otvaranje nabave tržišnom natjecanju.

Slijedom navedenoga, žalbeno tijelo prihvaća argumentaciju naručitelja da je u konkretnom slučaju bilo opravdano predmetom nabave propisati sirovinski sastav lica podstave u specificiranim postocima. S druge strane, ovo tijelo je ocijenilo da žalitelj sukladno pravilima dokazivanja iz članka 403. ZJN 2016. nije dokazao da je osporavana odredba tehničke specifikacije suprotna članku 205. stavku 5. ZJN 2016 niti je dokazao da naručitelj opisom predmeta nabave pogoduje određenom gospodarskom subjektu, posebno uzevši u obzir da žalitelj niti ne navodi o kojem se točno gospodarskom subjektu radi. Slijedom svega navedenoga, ovaj žalbeni navod je ocijenjen neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

U skladu s prethodno navedenim, a temeljem odredbe članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 ovo je tijelo odlučilo kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 7.107,20 eura, po osnovi naknade za pokretanje žalbenog postupka iznos od 6.982,20 eura te po osnovi odvjetničkog troška za sastav žalbe iznos od 125,00 eura.

Sukladno članku 431. stavku 5. ZJN 2016 u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe, Državna komisija može odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove, da se troškovi žalbenog postupka podijele na jednake dijelove ili da se podijele razmjerno usvajanju žalbe.

Žalitelj je žalbenim zahtjevom tražio poništiti dokumentaciju o nabavi u dijelu koji se odnosi na točke 2.1. i 3.6. tehničke specifikacije za grupu 3, dok je izrekom rješenja poništena samo točka 2.1. tehničke specifikacije za grupu 3. Stoga žalitelj nije uspio sa zahtjevom u cijelosti pa je žalba žalitelja djelomično osnovana te se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka prihvaća djelomično.

Žalitelj ima pravo na razmjerni dio naknade troškova žalbenog postupka, u odnosu na iznos od 6.982,20 eura, koji iznos je pravilnom primjenom odredaba članka 430. a stavka 1. točke 2. ZJN 2016 prethodno uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, kao i u odnosu na iznos naknade odvjetničkog troška od 125,00 eura, sve sukladno Tbr.24 u svezi s Tbr. 22. točka 1. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 138/23).

Žalitelju je sukladno razmjeru uspjeha sa žalbenim zahtjevom dodijeljen trošak u iznosu od 3.553,60 eura, dok se u preostalom dijelu u iznosu od 3.553,60 eura zahtjev žalitelja odbija. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016, obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENICA PREDsjednice

Danijela Antolković

